

Zasady ewakuacji z obiektów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Rozdział I Postanowienia ogólne

§1

Zasady ewakuacji z obiektów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, zwane dalej Zasadami, określają zasady ewakuacji osób (w tym osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami) oraz mienia z obiektów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w przypadku wystąpienia zagrożenia życia, zdrowia lub mienia.

§2

1. Ilekroć w Zasadach jest mowa o:
 - 1) UAM – należy przez to rozumieć Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu;
 - 2) ewakuacji – należy przez to rozumieć przemieszczanie ludności i transportie mienia z obiektów UAM, w których występują zagrożenia, do miejsc bezpiecznych;
 - 3) osobach z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami – należy przez to rozumieć osoby, które mają długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, psychiczną, intelektualną lub w zakresie zmysłów co może, w oddziaływaniu z różnymi barierami, utrudniać im pełny i skuteczny udział w życiu społecznym, na zasadzie równości z innymi osobami oraz osoby, które ze względu na swoje cechy zewnętrzne lub wewnętrzne, albo ze względu na okoliczności, w których się znajdują, muszą podjąć dodatkowe działania lub zastosować dodatkowe środki w celu przezwyciężenia bariery, aby uczestniczyć w różnych sferach życia na zasadzie równości z innymi osobami;
 - 4) obiektach - należy przez to rozumieć budynki i budowle UAM przeznaczone do przebywania ludności lub przechowywania mienia będące własnością UAM;
 - 5) strefa zagrożenia – należy przez to rozumieć miejsca, rejony, obszary, w których występują zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane przez naturalne katastrofy, awarie techniczne, pożary lub inne czynniki niebezpieczne;
 - 6) droga ewakuacji – należy przez to rozumieć drogę, którą należy się udać do wyjścia z obiektu (pomieszczenia) w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub życia;
 - 7) miejsce zbiórki – należy przez to rozumieć wyznaczone miejsce, które jest w stanie zapewnić bezpieczne warunki dla użytkowników obiektu po ewakuacji;
 - 8) Rektorze – należy przez to rozumieć Rektora UAM.
2. Czynności zastrzeżone niniejszymi Zasadami dla Rektora mogą wykonywać także inni pracownicy UAM w zakresie wynikającym z szczegółowego upoważnienia udzielonego przez Rektora.

§3

1. Z uwagi na uwarunkowania związane z rodzajem i skalą zagrożenia wyróżnia się:
 - 1) ewakuację doraźną (I stopnia), która polega na niezwłocznym przemieszczeniu osób i mienia z obiektów UAM, w których wystąpiło nagle, nieprzewidziane, bezpośrednie zagrożenie poza

strefę zagrożenia. Realizuje się ją natychmiast po zaistnieniu zagrożenia dla życia lub zdrowia osób oraz mienia;

- 2) ewakuację planowaną (II stopnia), która polega na uprzednio przygotowanym, planowym przemieszczeniu osób i mienia z obiektów UAM przyległych do zakładów, obiektów hydrotechnicznych, ze stref zalewowych oraz przyległych do innych obiektów stwarzających potencjalne zagrożenie dla życia lub zdrowia osób oraz mienia, w tym w przypadku ich uszkodzenia lub awarii – realizuje się ją w przypadku wystąpienia symptomów takiego zagrożenia;
 - 3) ewakuację planowaną (III stopnia), która polega na uprzednio przygotowanym, planowym przemieszczeniu osób i mienia z obiektów UAM podczas podwyższania stanu gotowości obronnej państwa – prowadzona jest w czasie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny na zasadach określonych w odrębnych przepisach powszechnie obowiązujących.
2. Ewakuację doraźną przeprowadza się w szczególności w przypadku zagrożenia:
- 1) pożarowego – w przypadku gwałtownego rozprzestrzeniania się ognia i niemożności prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego, a także w przypadku pożaru w pomieszczeniach, w których stosowane są materiały łatwo zapalne, z uwagi na możliwość szybkiego rozprzestrzenienia się pożaru;
 - 2) zamachem terrorystycznym – w przypadku powzięcia wiarygodnej informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego lub innego materiału stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia osób albo mienia;
 - 3) wybuchem gazu spowodowanym awarią instalacji gazowej;
 - 4) skażeniem toksycznymi środkami przemysłowymi;
 - 5) powodzią (podtopieniem);
 - 6) katastrofą budowlaną (w szczególności naruszeniem konstrukcji budynku w wyniku wybuchu, tąpnięcia, silnego wiatru itp.).
3. W przypadku powstania pożaru w obiekcie zasady i szczegółowy tryb postępowania określa „Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego” dla tego obiektu. W innych przypadkach ewakuacja prowadzona jest zgodnie z planem ewakuacji opracowanym dla danego obiektu.

§4

Praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z obiektów UAM przeprowadza się w terminach i na zasadach określonych w odrębnym zarządzeniu Rektora.

§5

1. UAM zapewnia osobom przebywającym w obiekcie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji.
2. Z każdego miejsca w obiekcie, przeznaczonego do przebywania osób, zapewnia się odpowiednie warunki ewakuacji, umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczanie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także zastosowanie technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegających na:
 - 1) zapewnieniu dostatecznej liczby, wysokości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
 - 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, wysokości i szerokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
 - 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;
 - 4) zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu;

- 5) zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (ewakuacyjnego i zapasowego) w pomieszczeniach i na drogach ewakuacyjnych wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych;
 - 6) zapewnieniu sprzętu i osób wspomagających ewakuację osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami;
 - 7) zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych oraz sygnalizacji optycznej.
3. Jeżeli z decyzji lub wytycznych właściwych organów wynika obowiązek zastosowania innych środków niż określone w ust. 2 stosuje się środki określone w tych decyzjach lub wytycznych.

Rozdział II

Organizacja ewakuacji

§6

1. Uprawnionym do podjęcia decyzji o ewakuacji jest Rektor. Stosownie do okoliczności Rektor podejmuje decyzję z własnej inicjatywy albo na wniosek (rekomendację) służb kierujących akcją ratowniczą.
2. Ewakuację doraźną może także zarządzić osoba kierująca akcją ratowniczą na terenie objętym taką akcją. W takim przypadku o przeprowadzonej ewakuacji osoba kierująca akcją ratowniczą zawiadamia Rektora.
3. Odpowiedzialność za ewakuację poszczególnych jednostek organizacyjnych UAM ponoszą Kierownicy tych jednostek.

§7

1. Ewakuację koordynuje Kierownik administracji obiektu UAM albo kierownik jednostki organizacyjnej UAM (a w przypadku ich nieobecności portier lub osoba z personelu pomocniczego obiektu UAM wyznaczona w „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” dla tego obiektu) zwana dalej „osobą koordynującą” wraz z pracownikiem Biura Zarządzania Kryzysowego, Spraw Obronnych i Ochrony Informacji Niejawnych UAM, bądź pracownikiem zatrudnionym na samodzielnym stanowisku ds. ochrony przeciwpożarowej. Najodpowiedniejszym miejscem przebywania osoby koordynującej w trakcie ewakuacji jest miejsce w pobliżu wyjścia głównego z budynku (hol, portiernia, recepcja).
2. Koordynacja ewakuacji następuje przy pomocy pracowników administracji i wyznaczonych uprzednio przez Kierownika administracji obiektu UAM albo kierownika jednostki organizacyjnej UAM osób funkcyjnych.

§8

1. Ogłoszenie ewakuacji następuje poprzez cyklicznie powtarzane powiadomienie, do czasu kiedy wszyscy użytkownicy opuszczą obiekt.
2. Do przekazania informacji o ewakuacji należy wykorzystać wszelkie możliwe środki powiadamiania (w szczególności system sygnalizacji pożaru, umowny sygnał akustyczny, system nagłośnienia, łączników, wezwania głosem, sygnalizację optyczną).
3. Ogłoszenie ewakuacji realizują osoby wyznaczone przez osobę koordynującą, podając krótki i rzeczowy komunikat adekwatny do danego typu zagrożenia.
4. Komunikat o ewakuacji, w pierwszej kolejności powinien być przekazywany w obszarze objętym zagrożeniem. W przypadku braku lokalizacji miejsca zagrożenia komunikat należy przekazywać od miejsc położonych najbliżej wyjścia ewakuacyjnego w kierunku wyższych kondygnacji.
5. Za powiadomienie o ewakuacji osób odbywających zajęcia odpowiadają prowadzący zajęcia.

§9

1. Osoba koordynująca, po ogłoszeniu ewakuacji niezwłocznie nakazuje i nadzoruje otwarcie wszystkich wyjść ewakuacyjnych i bram, zamknięcie głównych zaworów wody i gazu oraz - w zależności od typu zagrożenia - także wyłączenie energii elektrycznej. Po wykonaniu ww. czynności osoba koordynująca zarządza przebiegiem ewakuacji i zbiera informacje od wyznaczonych osób funkcyjnych o przebiegu ewakuacji oraz od osób podających komunikat o ewakuacji o postępie alarmowania. Osoba koordynująca po otrzymaniu informacji, że na obiekcie znajdują się osoby z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami, wyznacza personel do ewakuowania tych osób i wskazuje sprzęt, jakiego mają użyć np. wózek ewakuacyjny lub materac ewakuacyjny.
2. Osoby funkcyjne po ogłoszeniu ewakuacji ubierają odzież sygnalizacyjną i udają się do wyznaczonych miejsc celem pobrania sprzętu (np. tuby, klucze). Osoby funkcyjne odpowiedzialne są w szczególności za sprawdzenie czy wszystkie osoby przebywające w obiekcie słyszały alarm i opuściły pomieszczenia. Osoba funkcyjna opuszczając budynek powinna przekazać osobie koordynującej informacje o ewakuacji osób z obszaru własnej jednostki. Osoby funkcyjne w miarę możliwości podejmują działania gaśnicze przy wykorzystaniu podręcznego sprzętu gaśniczego oraz udzielają pierwszej pomocy przedmedycznej.
3. W przypadku większej ilości wejść do budynku, osoba koordynująca wyznacza spośród osób funkcyjnych osobę do ich zabezpieczenia, w szczególności, aby zapobiec wchodzeniu do budynku osób z zewnątrz. Osoby funkcyjne powinny zdecydowanie przeciwdziałać gromadzeniu się ewakuowanych osób w bezpośrednim otoczeniu zagrożonego obiektu.
4. Ewakuację należy przeprowadzić w sposób spokojny i zdecydowany, a jednocześnie nakazujący i sugestywny. W trakcie ewakuacji osoba koordynująca oraz osoby funkcyjne zobowiązane są do podejmowania stanowczych działań mających na celu opanowanie paniki i utrzymanie porządku do czasu wyjścia ostatniej osoby z obiektu.
5. Po zakończeniu ewakuacji osoba koordynująca jest zobowiązana na podstawie informacji zebranych od osób funkcyjnych ustalić, czy wszystkie osoby opuściły poszczególne pomieszczenia, kondygnacje i cały obiekt.

§10

1. Po przybyciu służb ratowniczych lub służb państwowych odpowiedzialnych za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego, osoba koordynująca zapoznaje dowódców służb z posiadanymi informacjami o zagrożeniu i podjętymi w związku z tym przedsięwzięciami, wskazuje miejsca zlokalizowania źródeł niebezpieczeństwa i punktów newralgicznych w obiektach, informacje o ewentualnych osobach poszkodowanych lub wymagających pomocy oraz udziela innych, niezbędnych informacji.
2. W razie podejrzenia, że w obiekcie pozostały osoby, należy ten fakt niezwłocznie zgłosić przybyłym służbom i przeprowadzić ponowne sprawdzenie pomieszczeń w sposób wskazany przez te służby.
3. Po przybyciu na miejsce zdarzenia służb, o których mowa w ust. 1 ewakuację koordynują funkcjonariusze tych służb we współpracy z osobą koordynującą z ramienia UAM.

Rozdział III

Ewakuacja osób

§11

1. Ewakuacji podlegają wszystkie osoby znajdujące się w strefie zagrożenia.
2. Pierwszeństwo ewakuacji powinno objąć w szczególności matki z dziećmi, kobiety ciężarne oraz osoby z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami. Szczegółowe zasady ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami określa Rozdział IV.
3. Pierwszeństwo ewakuacji powinno objąć także osoby, które znalazły się w rejonie bezpośredniego zagrożenia i osoby znajdujące się na drodze rozprzestrzeniania się zagrożenia, a także osoby znajdujące się w miejscach, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacyjnych może zostać odcięte przez np. pożar, zadymienie, skażenie, wybuch lub inne czynniki.

§12

Po ogłoszeniu ewakuacji osoby znajdujące się w strefie zagrożenia powinny:

- 1) bezwzględnie stosować się do poleceń osoby koordynującej, osób funkcyjnych oraz funkcjonariuszy służb kierujących akcją ratowniczą,
- 2) w przypadku ewakuacji obiektu zagrożonego wybuchem bombowym w miarę możliwości otworzyć drzwi i okna pomieszczeń zagrożonych i sąsiednich,
- 3) w przypadku pozostałych zagrożeń zamknąć okna i drzwi (nie należy zamykać drzwi na klucz),
- 4) w sytuacji zagrożenia terrorystycznego wyłączyć telefony komórkowe,
- 5) w miarę posiadanego czasu przygotować do ewakuacji lub zabezpieczyć dane informatyczne, wytypowane mienie, dobra kultury, dokumenty itp.,
- 6) zabrać dokumenty, rzeczy osobiste i udać się do wyznaczonego miejsca zbiórki,
- 7) informować osobę koordynującą o osobach potrzebujących pomocy,
- 8) informować jak największe grono osób, będących w strefie zagrożenia lub kierujących się w jej stronę o drogach ewakuacji oraz docelowym miejscu zbiórki.

§13

Osoby znajdujące się w zagrożonym obiekcie powinny w trakcie ewakuacji bezwzględnie stosować się do następujących zasad:

- 1) strefę zagrożenia należy opuszczać korzystając z odpowiednio oznakowanych dróg ewakuacyjnych,
- 2) do celów ewakuacji nie wolno stosować dźwigów, wind, osobowych i towarowych (z wyjątkiem specjalnych dźwigów pożarowych),
- 3) w przypadku pożaru przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej starając się trzymać głowę jak najniżej (w dolnych partiach pomieszczeń jest najmniej dymu i najwięcej tlenu), usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłonić chustką zamoczoną w wodzie,
- 4) poruszając się drogami ewakuacyjnymi przy silnym zadymieniu należy poruszać się wzdłuż ścian, aby nie stracić orientacji,
- 5) przy ewakuacji grupami należy zachować łączność wzrokową i słuchową pomiędzy grupami.

Rozdział IV

Ewakuacja osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami

§14

Po ogłoszeniu ewakuacji i stwierdzeniu, że w obiekcie znajdują się osoby z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami osoba funkcyjna wyznacza bezpośredniego asystenta osoby z niepełnosprawnością, który jest odpowiedzialny za doprowadzenie tej osoby do docelowego miejsca zbiórki. Asystent musi zostać wyznaczony personalnie (nie należy wskazywać bezosobowo np. „niech ktoś nam pomoże”). Niezwłocznie po wyznaczeniu Asystent przynosi sprzęt do ewakuacji osób z niepełnosprawnością ruchu (krzesła, wózki, materace ewakuacyjne itp.) i wyznacza osoby do pomocy w ewakuacji takich osób.

§15

1. Osoby z niepełnosprawnością wzroku podlegają ewakuacji z uwzględnieniem następujących zasad:
 - 1) przed nawiązaniem kontaktu fizycznego, należy uprzedzić o tym osobę z niepełnosprawnością wzroku, rozpoczynając od kontaktu słownego: podać swoje imię, funkcję i wyjaśnić co się dzieje deklarując pomoc,
 - 2) w celu poprowadzenia osoby z niepełnosprawnością wzroku, należy zaproponować jej swoje ramię (osoby niewidome korzystają ze swoich rąk do utrzymywania równowagi, nie należy chwytać za rękę, szarpać, łapać za łaskę, popychać i przesuwać tych osób),
 - 3) prowadząc osobę z niepełnosprawnością wzroku, asystent zawsze idzie pierwszy, a osoba z niepełnosprawnością wzroku pół kroku za nim,
 - 4) w przypadku gdy osoba z niepełnosprawnością wzroku posiada psa asystującego asystent idzie po przeciwnej stronie niż pies asystujący,
 - 5) należy bieżąco obserwować nie tylko powierzchnię przed sobą, ale także przestrzeń obejmującą tułów i głowę osoby z niepełnosprawnością wzroku,
 - 6) należy bieżąco opisywać otoczenie i wskazywać przeszkody, np. schody („w górę” lub „w dół”),
 - 7) w przypadku konieczności ostrzeżenia osoby z niepełnosprawnością wzroku należy zrobić to w sposób konkretny i precyzyjny (np. „uwaga, schody w dół”, zamiast okrzyk „uważaj!” który nie pozwoli jej zorientować się, czy ma się zatrzymać, uciekać, pochylić czy coś przeskoczyć).
2. Podczas ewakuacji osób z niepełnosprawnościami wzroku należy brać pod uwagę następujące czynniki:
 - 1) u osób tych, zmiany zachodzące w szybkim tempie powodują dezorientację, panikę, stres, niechęć lub niemożność działania,
 - 2) osoba ta może nie reagować na wizualne efekty towarzyszące zagrożeniom,
 - 3) osoby z niepełnosprawnością wzroku mogą mieć dobrze rozwiniętą pamięć przestrzenną najbliższego otoczenia, dlatego w przypadku usłyszenia komunikatu o ewakuacji, będą najprawdopodobniej kierowały się drogą, którą znają, a która może prowadzić np. do ogniska pożaru, stąd tak ważne jest wskazanie asystenta takiej osoby,
 - 4) osoby te mają trudność poruszania się bez przewodnika w terenie nieznanym lub znanym, lecz o zmienionej charakterystyce.
3. W przypadku poważnego, bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia lub życia ewakuacja osób z niepełnosprawnością wzroku następuje przy zastosowaniu sposobów ewakuacji osób z niepełnosprawnościami ruchowymi.

§16

1. Osoby z niepełnosprawnością słuchu (G/głuche i niedosłyszące) podlegają ewakuacji z uwzględnieniem następujących zasad:
 - 1) należy przekazać osobom z niepełnosprawnością słuchu informację o ewakuacji, przed przystąpieniem do mówienia do osoby z niepełnosprawnością słuchu należy upewnić się że osoba ta patrzy (w zależności od sytuacji można, dotknąć jej ramienia, kiwnąć z oddali ręką lub energicznie włączyć i wyłączyć oświetlenie),
 - 2) należy mówić z twarzą zwróconą w kierunku rozmówcy,
 - 3) jeżeli osoba z niepełnosprawnością słuchu nie zrozumie któregoś zdania, nie należy go powtarzać, lecz ująć to, co chcemy powiedzieć prostszymi słowami.
2. Podczas ewakuacji osób z niepełnosprawnością słuchu należy brać pod uwagę następujące czynniki:
 - 1) osób tych nie można skutecznie poinformować o zagrożeniu za pomocą dźwiękowych systemów ostrzegawczych, informacji głosowych, syren, głośników, niezbędne jest zastosowanie sygnalizacji optycznej,
 - 2) osoby te mogą potrafić odczytywać komunikaty z ruchu warg, z komunikatorów tekstowych lub porozumiewać się w języku migowym (nieznajomość języka migowego wśród większości społeczeństwa utrudnia przekazywanie informacji o obecności innych zagrożeń), jest to zależne od indywidualnych predyspozycji i preferencji tej osoby,
 - 3) język polski foniczny jest dla wielu osób G/głuchych językiem obcym, dlatego osoby te mogą mieć problem w werbalnym przekazaniu informacji o swoim stanie zdrowia,
 - 4) z osobami tymi będzie utrudniony lub wręcz niemożliwy kontakt w ciemności i zadymieniu.

§17

1. Osoby z niepełnosprawnościami ruchowymi, które nie są w stanie samodzielnie poruszać się mogą podlegać ewakuacji, w zależności od stanu zdrowia i stopnia niepełnosprawności, przy zastosowaniu następujących sposobów:
 - 1) przenoszenie przez dwie osoby przy pomocy noszy,
 - 2) ewakuację przy zastosowaniu wózka ewakuacyjnego, maty lub materaca ewakuacyjnego,
 - 3) chwyt „kończynowy” – jedna osoba chwyta osobę ewakuowaną pod pachy, stojąc od strony jego głowy, a druga pod kolana, stojąc tyłem do osoby ewakuowanej (należy wynieść osobę ewakuowaną nogami do przodu),
 - 4) przenoszenie „na stołeczku” - ratownicy odpowiednim uchwytem dłoni tworzą siedzenie z rąk, na których siada osoba ewakuowana, trzymając ratowników za szyję; ratownicy lekko zwróceni do siebie, ukośnie do kierunku ewakuacji, wynoszą osobę ewakuowaną,
 - 5) przenoszenie „chwytym huśtawkowym” - ratownicy chwytają się za ręce „zewnątrznie”, wkładając je pod siedzenie osoby ewakuowanej, rękami „wewnętrznie” po wzajemnym uchwycie na wysokości łokcia zabezpieczają ratowanego od tyłu, tworząc wsparcie na wysokości górnej części jego pleców,
 - 6) wynoszenie na krześle albo wózku inwalidzkim - może mieć miejsce wówczas, gdy osoba ewakuowana jest w stanie pomagać sobie rękami, albo nie jest w stanie samodzielnie opuścić obiektu na wózku inwalidzkim,

- 7) przenoszenie „chwytym strażackim” - polega na tym, że osoba ewakuowana po odpowiednim chwycie wstępnym wykonanym przez ratującego, znajduje się w poprzecznym ułożeniu - zwisając na jego barkach; ratujący ma jedną rękę przełożoną pomiędzy nogami osoby ewakuowanej, trzymając ją za rękę na wysokości nadgarstka, druga ręka ratowanego zwisa swobodnie z tyłu,
 - 8) przenoszenie „uchwytem tłumokowym” – osoba ewakuowana zakłada ręce od tyłu przez ramiona ratownika, aby zwisały one na piersi ewakuowanego; ciało powinno spoczywać na plecach ratownika w taki sposób, aby nogi zwisały 15 - 20 cm nad ziemią; w określonych wypadkach ratujący przytrzymuje zwisające ręce osoby ewakuowanej; może też czynić to ręką, używając drugiej do lepszego ułożenia i przytrzymania osoby ewakuowanej na plecach lub złapania się poręczy, np. przy schodzeniu po schodach,
 - 9) przenoszenie „chwytym na barana” – osoba ewakuowana leży na plecach ratownika i przytrzymuje się rękami za jego szyję; ratujący podchwytym pod kolana przytrzymuje osobę ewakuowaną w ten sposób, aby środek ciężkości ratowanego znajdował się na wysokości krzyża ratującego.
2. Sposoby ewakuacji określone w ust. 1 powinny być dobrane do indywidualnego stanu osoby z niepełnosprawnością lub innymi szczególnymi potrzebami.
 3. W przypadku ewakuacji osób z niepełnosprawnościami ruchowymi poruszających się na wózku należy dobrać drogę ewakuacji dostępną dla wózków.
 4. O ile to możliwe, ewakuowane są także sprzęty wspomagające osoby z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami, w tym: wózki manualne, kule, balkoniki ortopedyczne.
 5. Po wydostaniu osoby z niepełnosprawnością ruchu z obiektu należy zapewnić jej bezpieczne i możliwie wygodne miejsce oczekiwania na dalszą pomoc.

Rozdział V

Ewakuacja mienia

§18

1. Ewakuacja mienia nie może odbywać się z bezpośrednim narażeniem na niebezpieczeństwo osób.
2. Uprawnionym do podjęcia decyzji o ewakuacji mienia jest Rektor.
3. W pierwszej kolejności podlegają ewakuacji najcenniejsze zbiory, dokumentacja, sprzęt i aparatura.
4. W przypadku gdy strefa zagrożenia objęta jest niebezpieczeństwem skażenia chemicznego, biologicznego lub w przypadku powzięcia wiarygodnej informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego lub innego materiału stanowiącego zagrożenie dla zdrowia lub życia osób albo mienia w znacznych rozmiarach ewakuacji mienia nie prowadzi się.

§19

Wszystkie jednostki organizacyjne UAM powinny:

- 1) posiadać wykaz ważnych dokumentów, urządzeń itp. które należy zabezpieczyć w pierwszej kolejności,
- 2) posiadać przygotowane opakowania do zabezpieczenia, przenoszenia, a następnie do złożenia dokumentacji i aparatury w miejscu bezpiecznym,
- 3) wyznaczyć osoby funkcyjne odpowiedzialne za ewakuację składników mienia,
- 4) przeszkolić i poinformować pracowników w zakresie wykonywanych przez nich zadań w czasie ewakuacji.

§20

Ewakuację mienia prowadzi się przy uwzględnieniu następujących zasad:

- 1) w czasie ewakuacji przenoszone mienie powinno być zabezpieczone przed kradzieżą i dostępem osób nieuprawnionych,
- 2) ewakuację mienia prowadzi się w sposób zorganizowany, po oznakowanych drogach ewakuacyjnych,
- 3) mienie przenosi się w wyznaczone uprzednio miejsce bezpieczne,
- 4) ewakuacja mienia może być prowadzona wyłącznie po przeprowadzeniu ewakuacji wszystkich osób ze strefy zagrożenia.

Rozdział VI

Postępowanie po zakończeniu ewakuacji

§21

1. Po zakończeniu ewakuacji strefa zagrożenia podlega zabezpieczeniu i ochronie.
2. Ewakuowane mienie zabezpiecza się przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem. Za zabezpieczenie mienia poszczególnych jednostek organizacyjnych UAM odpowiadają kierownicy tych jednostek.
3. W miejscu zbiórki osoby ewakuowane powinny przebywać do czasu otrzymania informacji o dalszych sposobach postępowania.
4. Kierownik jednostki organizacyjnej zabezpiecza pomoc medyczną, sanitarną i socjalną dla osób poszkodowanych.

§22

1. Decyzję o powrocie pracowników do pracy podejmuje Rektor po przekazaniu obiektu.
2. Powrót pracowników do miejsca pracy jest nadzorowany przez Kierownika danej jednostki organizacyjnej.
3. Powrót uczestników na zajęcia nadzoruje prowadzący zajęcia.
4. W przypadku ustania zagrożenia i podjęcia decyzji o zakończeniu ewakuacji użytkownikom obiektu przekazywany jest komunikat o zakończeniu ewakuacji.
5. Po zakończeniu ewakuacji osoba koordynująca, lub osoby przez nią wyznaczone udzielają niezbędnej pomocy osobom z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami w powrocie do obiektu.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

§23

Zmian w niniejszych Zasadach dokonuje Rektor UAM w drodze zarządzenia.

§24

W sprawach nieuregulowanych niniejszymi Zasadami znajdują zastosowanie właściwe przepisy prawa powszechnie obowiązującego oraz aktów wewnętrznych UAM.

§25

Zasady wchodzi w życie z dniem podjęcia zarządzenia wprowadzającego.